

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המערער יעקב בוזגלו
ע"י ב"כ עו"ד אסף גופר, עו"ד רונן נאוי ועו"ד שמעון חסון
נגד

המשיב מרדכי פשכצקי
ע"י ב"כ עו"ד רועי רוזן ועו"ד יובל שדמי

פסק דין

- 1
2
3
4 1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב (כב' השופט אילן רונן) מיום
5 3/10/18 בת.א. 42636-01-17 ולפיו התקבלה תביעה לפיצויים בגין פרסום לשון הרע
6 שהוגשה על ידי המשיב נגד המערער, והוא חויב לשלם למשיב סך 120,000 ₪, הוצאות וכן
7 שכר טרחת עורך דין.
8 הערעור הוגש גם על החלטת ביניים מיום 27/3/18 במסגרתה נדחתה בקשת המערער -
9 הנתבע לזמן עד.
10
11 2. המשיב, עיתונאי ספורט. המערער - סוכן שחקני כדורגל ומשמש בין היתר כסוכנו של בנו
12 הכדורגלן מאור בוזגלו (להלן גם: "מאור").
13 בתקופה הרלוונטית לתביעה, שנת 2016, שיחק מאור בקבוצת הפועל באר שבע (להלן:
14 "הקבוצה").
15 בעקבות ידיעות שפרסם התובע - המשיב באתר האינטרנט של "ערוץ הספורט", פרסם
16 המערער פרסומים, כפי שאפרט, במסגרתם טען כי המשיב הוא שקרן וידיעות שפרסם הן
17 שקריות.
18 המשיב הגיש בעקבות פרסומים אלו את תביעתו, שהועמדה על סך 250,000 ₪.
19
20
21
22

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2 3. הכרונולוגיה של פרסומי שני בעלי הדין היא כדלקמן:

3 (3.1) פרסומי התובע:

4 (א) ביום 10/10/16 פרסם התובע באתר האינטרנט של ערוץ הספורט ידיעה
5 שכותרתה:

6 "מאור בוזגלו סירב לחתום לעונה נוספת בהפועל באר שבע".
7 בכותרת המשנה נכתב:

8 "האלופה טענה כי הציעה לקשר להישאר בחוזה משודרג, אך הוא סירב
9 ואין לה כוונה להגיש הצעה נוספת. השחקן עומל על הוצאת דרכון
10 פורטוגלי וינסה לצאת פעם נוספת לאירופה".

11
12 (ב) ביום 21/10/16 פרסם התובע באתר האינטרנט של ערוץ הספורט ידיעה
13 בעניין הפסד הקבוצה במשחק ששיחקה יום קודם לכן.
14 בידיעה נכתב בין היתר:

15 "בב"ש לא מתכוונים לדון עוד בעתידו של הקשר וההצעה שהוגשה לו
16 ולה הוא סירב, הייתה האחרונה מצידה של הבעלים אלונה ברקת".

17
18 (ג) ביום 23/10/16 פורסמה ידיעה נוספת בנוגע לקשר שבין מאור לקבוצה
19 וכותרתה: "בוזגלו דרש 400 אלף דולר לעונה, אך ברקת סירבה".

20
21 בגוף הידיעה נכתב, בין היתר:

22 "לערוץ הספורט נודע שמאור בוזגלו ביקש כ- 400 אלף דולר נטו לעונה
23 בחוזה ארוך טווח, מתווה שלא מקובל (על) ידי אלונה ברקת. בשיחה בין
24 אביו של השחקן למנכ"ל אסי רחמים ביקש האב את הסכום אחרי
25 שקיבל הצעה לעונה אחת באותם תנאים כמו העונה. במקביל, ממשיך
26 הקשר לבדוק אופציות בחו"ל, כשבינואר כבר יוכל על פי חוזהו לנהל
27 מו"מ."

28
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

(3.2) פרסומי הנתבע בעניינם הוגשה התביעה:

(א) ביום 23/10/16 פרסם הנתבע פוסט בעמוד הפייסבוק שלו:

"בעידן של היום כל אחד חש את עצמו עיתונאי רם מן המעלה ופשכצקי הוא דוגמא מעולה לכך. באופן סיסטמתי הוא ממציא דברים שלא היו ולא נבראו וחמור מזה, הוא פוגע במאור בכלל ובבאר שבע בפרט. הוא מסית בחוסר אחריות משווע את הקהל כלפי מאור אבל אני בטוח שהאזהדים יודעים את האמת. מה שבטוח הם הרבה יותר חכמים מפשכצקי שמסתבר גם כשקרן, חג שמח".

הדגש אינו במקור.

הנתבע התייחס לתגובות שהתקבלו לפוסט, ובשתי תגובות כתב כי התובע שקרן כרוני ומסכסך בין מאור וקהל הקבוצה.
הפרסום והתגובות יכוננו: "הפרסום הראשון".

(ב) ביום 25/10/16 (לאחר שהנתבע דחה דרישת פיצוי והתנצלות שנשלחה על ידי ב"כ

התובע) פרסם הנתבע פוסט נוסף בעמוד הפייסבוק שלו, ובו כתב:

"מה עושים עם כתב שממשיך להעלות ידיעות שקריות? בנוסף הוא גם נפגע מזה שאומרים שהוא שקרן. אותו כתב פרסם לפני דקות אחדות שמאור מסרב לחתום ואין לנו מושג על מה מדובר. היום קיבלתי מכתב התראה לפני נקיטת הליכים, הכתב מבקש ממני התנצלות ופיצוי של 150 אלף שקל. הוא משקר ואני צריך להתנצל ולשלם פיצוי? חחחחח."

הפרסום יכונה: "הפרסום השני".

(ג) ביום 27/10/16 בראיון בתוכנית רדיו "ברודקאסט" בתחנת הרדיו 103FM נאמר

בין היתר על ידי הנתבע ביחס לתובע:

"אני פרסמתי בפייסבוק בפוסט שהוא שקרן ועומד מאחורי כל מילה שאמרתי. אני אשמח אם מוטי פשכצקי ייתן תגובה, אבל הוא לא יתן. הוא לא מסוגל".
פרסום זה יכונה: "הפרסום השלישי". (הדגש אינו במקור - א.כ.).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 36859-11-18 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

(ד) ביום 2/11/16 בכתבה באתר האינטרנט וואלה צוטט מפי הנתבע:

"מה שפשכצקי עשה לאורך זמן, זה להוציא ידיעות שקריות, והציבור ניזון מהתקשורת – כשמטעים אותו הוא טועה. זה גרם להרבה נזק לבן שלי. פניתי לכתב ואמרתי לו – חבל לצאת עם כותרות שקריות, אם וכאשר אתה מעוניין לשמוע את האמת, אנא צור קשר. לא רק שהוא לא יצר, אלא שהמשיך באותה הדרך שגרמה לנו הרבה מאוד נזקים. כשראיתי שאי אפשר להמשיך לסבול את זה, החלטתי שצריך לצאת נגדו. יכולתי להגיש תביעה על כל מיני אמירות שלו. כעיתונאי, מותר לו לרשום שזאת דעתו, או לרשום 'הערכה'. אבל, כשאתה מביא ידיעה שהיא לא אמיתית וחוזר עליה מספר רב של פעמים – זה מקומם. אז החלטתי שאולי אשים לזה סוף על ידי הפרסום בפייסבוק. יש אצלי 5,000 חברים בפייסבוק, לעומת ההכפשות שלו שהוא מפרסם – אין פרופורציה בכלל. אני שמחתי לקבל את המכתב שלו ויום למחרת ניסיתי לתפוס את מר רוזן, השארתי לו הודעות והוא לא חזר אלי, משום שהוא יודע שאין כלום ושום דבר. זה שאמרתי שקרן על דברים שקריים – אני עומד מאחורי כל מילה".

פרסום זה יכונה: "הפרסום הרביעי".

(ה) ביום 3/11/16 בראיון למדור הספורט של עיתון הארץ, אמר הנתבע בין היתר:

"הרי גם כשאמרתי שלא קיבלנו הצעה מבאר שבע אז כולם בטוחים שמאור קיבל הצעה וסירב, ואותו כתב ממשיך ומכפיש... אני יכול להוכיח את זה. אני אגלה לך סוד: עוד כשהוא הכניס את הכותרת הראשונה שלחתי לו SMS ורשמתי לו "אם אתה רוצה לדעת את האמת, תרים אליי טלפון ואספר לך". הוא חזר אליי? כשאתה מפרסם כל כך הרבה שקרים אתה לא יכול לבקש תגובה?"

הפרסום זה יכונה: "הפרסום החמישי".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

4. בכתב התביעה נטען כי פרסומי הנתבע מהווים "לשון הרע". כוונת הנתבע היא להשפיל את התובע בעיני הציבור. התובע עיתונאי והצגתו כמי שבודה דברים, שקרן כרוני ופועל כדי להסית מהווה הכפשה בוטה וקיצונית לגביו.
- התובע ציטט מהראיון, שנתן הנתבע ביום 3/11/16 (במסגרת הפרסום החמישי) על מנת להמחיש שהנתבע פרסם את הפרסומים במטרה לפגוע בו.
- בכתב התביעה פורט, מדוע פרסומי הנתבע אינם יכולים לחסות תחת הגנת "אמת בפרסום" לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק").
- לתביעה צורפו כנספח י"ב - פרסומים של הנתבע ומאור שפורסמו סמוך לפני הגשת התביעה (ינואר 2017) ובמסגרתם הן הנתבע והן מאור פרסמו פוסטים כנגד הקבוצה. הביעו דעתם בנוגע למעמדו של מאור בקבוצה וכן הודעת הגב' אלונה ברקת מיום 12/1/17, הבעלים של הקבוצה, שפורסמה בעמוד הפייסבוק שלה ושם נכתב:
- "אוהדים יקרים, אני מבקשת להעמיד דברים על דיוקם בעניין מאור בוזגלו. מאור שחקן אהוב ומוערך עלינו. לכן, הצענו לו מספר פעמים חוזה חדש וגם נפגשנו עם אביו. מאור יודע על כך וגם נציגיו. זו האמת כפשוטה. חשוב ואהוב ככל שיהיה, הפועל באר שבע לא תעבור בשתיקה על האשמה פומבית ובוטה של שחקן כנגד המאמן וכשרות שיקוליו. זו חצית קו אדום. המועדון שלנו זכה במאמן ישר ומקצוען שכל שיקוליו מקצועיים. מי שמבין שכדורגל הוא משחק קבוצתי ולא אישי מבין זאת היטב. לא נעבור על כך לסדר היום ומאור יעמוד לועדת משמעת. כמו כן, אני מצפה ממאור שיבין שטעה טעות חמורה ויחזור בו מדבריו. הפועל באר שבע אינה מועדון של "אני". הפועל ב"ש היא מועדון של "אנחנו". שלכם, אלונה ברקת".
- הדגש אינו במקור - א.כ. (צורף נספח י"ג לכתב התביעה).
5. בכתב ההגנה נטען, כי אין מדובר ב"לשון הרע" לפי החוק. הפרסומים לא הוכחו אך נטען, כי חלק מהציטוטים הוצאו מהקשרם.
- נטען, כי פרסומי התובע בדבר מאור לא היו אמת. התובע פרסם ידיעה כוזבת כאילו הקבוצה הציעה להאריך את החוזה עם מאור, כאילו הוצעה לו הצעה כספית וכאילו שמאור דחה אותה בעוד שהתובע ידע, כי "לא היו דברים מעולם" וכי פרסום הידיעות על ידי התובע גרם לסכסוך בין קהל אוהדי הקבוצה ובין מאור ויגרם למתיחות.
- הנתבע טען להגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק ולהגנת אמת דיברתי לפי סעיף 14 לחוק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1 בנוגע לשיעור הפיצויים - נטען כי עומדת הגנה חלופית לטעון כי יש להפחית סכום הפיצוי
2 לפי סעיף 19 לחוק.

3
4 ההחלטה מיום 27/3/18 - דחיית בקשה לזימון עד .6

5 (6.1) הערעור הוגש גם על החלטת הביניים.

6 כל בעל דין הגיש תצהיר עדות ראשית אחד.
7 הנתבע - המערער ביקש לזמן לעדות את מר בן ביטון - שחקן שהיה פעיל בקבוצה
8 בתקופה הרלבנטית.

9 נטען, כי ביום הגשת הבקשה לזימון לעדות (25/3/18) העלה מר ביטון לאפליקציית
10 אינסטגרם, "סטטוס" ממנו עולה, כי הוא חווה פרסומים אישיים שקריים מצידו
11 של התובע ומבוקש לזמנו לעדות על מנת ללמד על התנהלותו הקלוקלת של התובע.

12
13 (6.2) בהחלטה מיום 27/3/18 נדחתה הבקשה אף ללא צורך בתגובה, תוך קביעה, כי על

14 פניו, עדות זו אינה רלוונטית למחלוקת נשוא התביעה ואין בה צורך.
15 העובדה שלמר ביטון דעה שלילית על התובע, בין אם יש בה טעם ובין אם לאו,
16 איננה רלוונטית. אינה קבילה. מהווה עדות סברה, חסרת רלוונטיות וצורך ויש
17 לדחותה.

18
19 (6.3) במסגרת הערעור נטען, כי בית משפט קמא שגה כאשר לא התיר זימון העד לעדות

20 וזאת בניגוד להלכה ולפיה רק במקרים נדירים דוחה בית משפט בקשה לזימון עד.
21 עדות זו רלוונטית שכן יכלה לבסס הגנת אמת דיברתי ביחס למשיב "כמי שמפרסם
22 ידיעות שקריות לעיתים תכופות" (סעיף 144 להודעת הערעור) וכי אי מתן אפשרות
23 להעיד את העד פגע בזכותו הבסיסית של הנתבע להתגונן מפני התביעה.

24
25 (6.4) אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא בנוגע לאי זימון העד.

26 זימון עדים הוא עניין מובהק של סדרי דין והתערבות ערכאת ערעור בסוגיה זו היא
27 מצומצמת. ראה לעניין זה: רע"א 2148/09 עיריית גבעתיים נ' חיטין (6/4/09)
28 בסעיף 3.

29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1 הגישה בפסיקה היא כי יש לסרב להזמין עד, רק כאשר אין צורך בעדות או שמטרת
2 ההזמנה אינה גילוי האמת.

3 ראה לעניין זה : רע"א 5573/15 אברבוך נ' OTKRITIE INTERNATIONAL
4 INVESTMENT MANAGEMENT LTD (17/8/15), סעיפים 5 ו-6.

5
6 (6.5) במקרה דנן, עדותו של העד שזימונו התבקש לא היתה רלוונטיות לפרסומים נשוא
7 התביעה ולא דרכו ניתן היה להוכיח את תום ליבו של הנתבע או את אמיתות או
8 היעדר אמיתות הפרסומים שפרסם הנתבע.
9 לפיכך, מקובלת עלי החלטת בית משפט קמא ודין הערעור על החלטה להידחות.

7. בפסק הדין נקבעו הקביעות הבאות:

10
11 (7.1) התובע אמנם איננו איש ציבור ואינו עוסק בפעילות ציבורית, אך הוא עיתונאי.
12 לרשותו במה קבועה להביא ידיעותיו ודעותיו בפני ציבור רחב, ומעמדו זה הופך
13 אותו לדמות ציבורית ואת הביקורת על עבודתו, ככזו המעוררת עניין ציבורי.

14
15 (7.2) נקודת האיזון במקרה כזה נוטה יותר לכיוון זכות חופש הביטוי. יתכן מצב שבו
16 פרסום מסוים שעלול להיתפס כ"לשון הרע" כלפי אדם שאינו דמות ציבורית,
17 ייתפס כפרסום שאיננו לשון הרע כשהוא מכוון לתובע ולפעילותו כעיתונאי.

18
19 (7.3) "לשון הרע" לפי סעיף 1 לחוק נבחנת לפי מבחן אובייקטיבי.
20 הכינויים שכינה הנתבע את התובע בפרסומים "שקרן", "שקרן כרוני" וכו' -
21 מהווים "לשון הרע".

22 טענת הנתבע כי הוא "פה גדול" או שאין מייחסים חשיבות רבה לדבריו אינה
23 מונעת את הפרסומים מלהוות "לשון הרע" כמשמעותם בחוק.

24
25 (7.4) הגנת סעיף 14 לחוק - "אמת דיברתי" אינה מתקיימת:
26 הנתבע טען, כי פרסומי התובע בנוגע ליחסים בין מאור לקבוצה היו כוזבים. מאור
27 לא קיבל הצעה מהקבוצה והידיעות על דחיית הצעות (שלא התקבלו כלל) הן
28 כוזבות.
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

נקבע כי הגנה זו לא הוכחה.

הנתבע הזכיר בדיון שמות של מעורבים במגעים מטעם הקבוצה ביחס למאור: אלונה ברקת. אלי ברקת ומר אסי רחמים.
אף אחד מהם, כולל מאור, לא זומן לעדות על ידי הנתבע, והימנעות מהעדת העדים משמשת לחובת הנתבע.
נקבע, כי הכינוי: "שקרן" התייחס בפרסומי הנתבע ביחס לידיעות התובע בנוגע למגעים שהיו בין מאור לקבוצה במחצית השניה של 2016 ובקשר לאפשרות הארכת החוזה של מאור.

לפי הידיעות הוצע על ידי הקבוצה למאור להאריך חוזה והוא סירב. לקבוצה אין כוונה להציע הצעה אחרת ומאור בוחן את המשך דרכו.
בית משפט קמא הסתמך על עדות הנתבע בנוגע לפגישה עם אסי רחמים בבית קפה בראשון לציון, שלפי עדות הנתבע היתה "בעצם באוקטובר". לאחר ציטוט מעדותו נקבע, כי עדות הנתבע עומדת בסתירה לטענתו ואף לתצהירו - שם הצהיר כי מדובר באוגוסט.
הנתבע סבר, כי חילופי הדברים בינו ובין אסי רחמים לא היו בגדר הצעה בשל אופיים הלא מחייב, אך משלא פירט התובע, בידיעות שהוא פרסם, כיצד הוצעה ההצעה ומה דרגת המסוימות שלה, ממילא אין מדובר בידיעות שקריות.
משלא הובא לעדות מר אסי רחמים, נקבע כי גם לא ניתן לבחון לגופה את טענת הנתבע, כי גם מר רחמים לא התייחס להצעה כמחייבת.

הגנת תום הלב - סעיף 15 לחוק - נדחתה: (7.5)

סעיף 15 (3) לחוק קובע, כי קיימת הגנת תום לב כאשר:

**"הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע,
של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין
אישי כשר"**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

סעיף 15 (4) לחוק מעניק הגנת תום לב כאשר :

"הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי
או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו,
מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".

נקבע כי על מנת לעמוד בתנאי סעיף 15 (3) ו-15 (4) לחוק הנתבע צריך להוכיח שני תנאים
מצטברים :

האחד - עשה את הפרסום בתום לב.

השני - המקרה נכנס לאחת החלופות בסעיף 15.

נקבע, כי הנתבע לא עמד בתנאים אלו.

ככל שהוא פרסם את הפרסומים מחשש להסתת אוהדי הקבוצה נגד מאור ופגיעה
בהצלחתו ובפרנסתו של מאור (סעיף 10 לכתב ההגנה) וזאת בשל ידיעות על הצעה שהוצעה
ונדחתה, הוא יכול להכחיש את הידיעות הללו ולהציג את גרסתו ולא עשה זאת.
מכל מקום, הגנה על עניין אישי של מאור לא מצדיקה שימוש בכינויי גנאי בוטים, וודאי
לא במסגרת 5 פרסומים.

מה גם, שהתברר, כי המגעים בין הנתבע לבין אסי רחמים היו לפני הפרסומים והוא יכול
לכלול בפרסומים את אותן שיחות ולהסביר שלהבנתו אין מדובר בהצעה.

נקבע כי אין מדובר ב"הבעת דעה" אלא בעובדה - טענה כי התובע שיקר.

נקבע כי אי הבאת תמונה מלאה ולפחות אי הבאת עיקרי העובדות בפרסומים איננה
מאפשרת לראות בפרסומים "הבעת דעה" ואינה מקימה את הגנת סעיף 15 (4) לחוק.

סכום הפיצוי: (7.6)

נפסק פיצוי סטטוטורי לפי סעיף 7 א' (ב) לחוק, ללא כפל פיצוי לפי סעיף 7 א' (ג) לחוק
("בכוונה לפגוע").

נדחתה טענת הנתבע ל"זוטי דברים" או כי מדובר ב"פרסום אחד" לצורך שומת פיצוי.
שני הפרסומים הראשונים נימנו כפרסום אחד. נפסק פיצוי בגין 4 פרסומים. 30,000 ₪ לכל
פרסום ובסה"כ: 120,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

נדחתה בקשה לחייב בפרסום התנצלות או הכחשה. נקבע, כי ניתן לפרסם את פסק הדין ודי בכך. הנתבע חויב לשלם אגרה וכן שכ"ט עו"ד בסך 40,000 ₪.

8. תמצית הטענות בערעור:

בערעור חולק המערער על כל הקביעות בפסק הדין.

נטען בין היתר:

(א) אין עסקינן ב"לשון הרע" לפי הפסיקה. הביטוי "שקרן" לא נבחן בהקשר הדברים. קללות וגידופים אינם בגדר "לשון הרע" לכשעצמם.

בעידן רשתות החברתיות, חלק מהמידע שהציבור נחשף לו הוא שקרי או לכל הפחות בלתי מדויק. הציבור אינו מייחס חשיבות לדברים שנאמרו מפי המערער.

(ב) נטען כי בית משפט קמא לא איזן נכונה בין חופש הביטוי והזכות לשם טוב.

(ג) בית משפט קמא שגה כאשר דחה טענת הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק. בית משפט התבסס על מסד נתונים שגוי. הפגישה בין המערער ואסי רחמים לא היתה באוקטובר (למרות שהמערער העיד כך בשוגג בקדם המשפט) אלא באוגוסט. לכן הנתבע לא סתר כלל את גרסתו שלו.

נטען כי בית משפט קמא בחן רק שאלה עובדתית אחת: האם הוגשה הצעה על ידי הקבוצה למאור, וזו נדחתה על ידו, אך לא בחן את נכונות / היעדר נכונות עובדות נוספות שהוזכרו בידיעותיו של המשיב ולא בחן כל פרסום בנפרד.

(ד) בית משפט קמא שגה כאשר קבע, כי לא קיימת הגנת תום הלב.

נטען כי אין לבחון תום לב רק על סמך תוכן הפרסומים.

נקבע בפסק הדין, כי הפרסומים לא היו מתוך כוונה לפגוע ויש בכך אינדיקציה לתום ליבו של הנתבע - המערער.

המערער פנה לתובע - המשיב מיוזמתו כדי להציג גרסתו לכתבות שהובאו לפרסום, וזה בחר להתעלם וכן המערער - המפרסם האמין בכנות באמיתות הפרסום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

ה) נטען, כי עניינינו בפרסום אחד ולא ב- 4 פרסומים נפרדים וסכום הפיצוי גבוה באופן קיצוני וחריג.

המערער מביא שורה של פסקי דין בהם נפסק סכום פיצוי נמוך משמעותית מהסכום הפסוק בעניינינו.

ת.א. (מחוזי ת"א) 33784-04-15 שי רג'ואן נ' אמנון ווי.טי.אל.וי שירותי מידע
ורשת בתל אביב בע"מ (27/8/15), ת.א. (שלום אילת) 5195-03-16 איזמירלי נ'
סהר (14/4/16). ת.א. (ת"א שלום) 45157/05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח' נ'
סהר (25/7/10). ע"א (ת"א) 53491-09-14 דני בבוברוב נ' ליאור קרמונה (1/4/15)
 וכך רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12/6/06) [להלן: "עניין בן גביר"].

ו) נטען כי בית משפט קמא התעלם מאשם תורם של התובע, וכן שגה כאשר פסק שכר טרחת עורך דין על הרף הגבוה.

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושמעתי השלמת טיעוניהם בעל פה נחה דעתי כי דין הערעור להידחות מהנימוקים כדלקמן:

על בסיס התשתית העובדתית, הכוללת עדויות בעלי הדין (בלבד) הגיע בית משפט קמא לקביעות עובדתיות, שעל בסיסן יישם את הוראות החוק. נקבע כי עסקינן ב"לשון הרע" לפי סעיף 1 לחוק. הגנות החוק אינן מתקיימות בנסיבות וכי יש לפסוק פיצוי בסכום שנקבע. לא מצאתי מקום להתערב במי מהקביעות.

10. האם הפרסומים נשוא התביעה כוללים "לשון הרע"?
 (10.1) לפי סעיף 1 לחוק, "לשון הרע" היא פרסום אשר עלול:

- "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
2 מוגבלותו".

3
4
5
6
7 המבחן לפרשנות הפרסום לצורך בחינת השאלה האם מדובר בלשון הרע, הוא מבחן
8 אובייקטיבי.

9 דהיינו, "מהי לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה מיחס למילים"
10 (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג (2) 33).

11
12 הפרסום יפורש על פי המשמעות המקובלת בציבור כולו ועל פי הבנתו של "האדם ברחוב",
13 או "האדם הרגיל" ש"איננו המשכיל ביותר או האיש הירוד ביותר מבחינה התפתחותית"
14 (א' שנהר דיני לשון הרע 110 (1997)).

15
16 משמטרת החוק היא למנוע פגיעה, אין חשיבות לדרך שבה הובן הפרסום על ידי הנפגע, וגם
17 לא לדרך שבה הובן הפרסום בפועל על ידי מי שנחשפו לפרסום (שנהר, בעמ' 111).

18
19 (10.2) במקרה דנן, כאשר עיתונאי מוצג בפרסומים כשקרן, אשר ביודעין מפרסם ידיעות שקריות,
20 "ממציא דברים שלא היו ולא נבראו" (מתוך הפרסום הראשון) "ממשיך להעלות ידיעות
21 שקריות..." (מתוך הפרסום השני). "שקרן" (מתוך הפרסום השלישי). "מוציא ידיעות
22 שקריות לאורך זמן" (מתוך הפרסום הרביעי) ומפרסם "כל כך הרבה שקרים" (מתוך
23 הפרסום החמישי), אזי הפרסום עלול לפגוע בתובע כעיתונאי לפי מבחן אובייקטיבי.

24
25 גם אם יש בציבור מי שאינם מתייחסים לדברי הנתבע ברצינות בהיותו "פה גדול" (כך
26 להגדרתו!), אין זה משנה את העובדה ולפיה לפי המשמעות המקובלת בציבור מדובר
27 ב"לשון הרע".

28
29 טענות המערער ולפיהן הציבור חשוף במסגרת הרשתות החברתיות ל"פייק ניוז" ולמידע
30 שקרי, אין בהן כדי לקעקע את עצם העובדה שפרסום דברים הנכנסים לגדר סעיף 1 לחוק,
31 הם בגדר "לשון הרע".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

11. בית משפט קמא איזן נכונה בין האינטרסים השונים.
נקבע, כי כעקרון כאשר מדובר בעיתונאי, אשר יש לו במה קבועה להעלאת טענותיו
ודעותיו, תהיה העדפה לחופש ביטוי על פני זכות לשם טוב.
העדפה שכזו אינה מונעת מעיתונאי לתבוע לפי החוק כאשר מדובר בפגיעה בו.
גם בעידן הרשתות החברתיות עדיין אין היתר להשתלח ללא בסיס.
בנוגע להחלת דיני לשון הרע גם בעידן הרשתות החברתיות ו"כיכר העיר החדשה" ראה
פסק דינו המקיף של כב' סג"נ השופט שנלר מיום 16/1/19 בע"א 16-10-35757 נידיילי
תקשורת בע"מ נ' שאול וכן החלטת כב' השופט עמית ברע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' נתניהו
(15/4/18), שם נקבע בסעיף 4:
"אל מול המאפיינים של הפייסבוק, שנמנו על ידי המבקש, ניתן להציב את
הנגישות, הזמינות וההפצה המהירה של הפרסום בפייסבוק. גם הטענה כי
פרסומים בפייסבוק ימיהם קצרים והם נבלעים ונעלמים כאדווה קלה בשצף
הפרסומים מבלי שניתן לאתרם במנועי החיפוש, אינה מדוייקת. רוצה לומר כי
מתן חסינות לפרסום בפייסבוק מפני איסור לשון הרע, משקפת גישה רומנטית-
משהו כלפי כיכר השוק הוירטואלית על ההמולה השוררת בה, ריחותיה וצבעיה.
קבלת גישתו של בא כוח המבקש לגבי זירת הפייסבוק משמעה התרה מוחלטת
של הרסן, ובמקום שכיכר השוק תוצף באלף פרחים של חופש הביטוי, עלול דווקא
הניחוח הכבד של מי השופכין שעלו על גדותיהם להשתלט על השיח. איסור לשון
הרע, על מכלול החסינויות וההגנות שבו, תוך יישומו המושכל והתאמתו לעידן
המודרני – כולל ההתחשבות בטיב הפרסום ובזירת הפרסום בבחינת "המדיום
הוא המסר" – יש בו כדי לאזן בין מוכרי הפרחים בכיכר השוק לבין אחרים,
שמרוכלתם גסה ודברי הבלע והכזב שלהם מבקשים למלא את החלל..."

12. האם חלה הגנת "אמת דיברתי"?

(12.1) סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1 תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו
2 פגיעה של ממש".

3

4

5

6

7 שני יסודות מצטברים מגבשים את הגנת "אמת הפרסום" והנתבע צריך להוכיחם :

8 1. אמיתות הפרסום - זהו יסוד עובדתי בעיקרו ועניינו השוואה בין תוכנו של

9 הפרסום למציאות העובדתית.

10 אמיתות הפרסום תיבחן על פי מובנו הטבעי והרגיל של הביטוי הפוגעני או

11 ממשמעותו המסתברת עפ"י נסיבות העניין.

12

13 2. קיומו של עניין ציבורי הנלווה לפרסום - עניינו של יסוד זה בשאלה האם קיים

14 אינטרס חברתי המצדיק פרסום הביטוי הפוגעני חרף לשון הרע הטמונה בו.

15 ההכרעה ביחס לקיומו של עניין ציבורי נבחנת על רקע נסיבות המקרה.

16 ראה לעניין זה פסק הדין בעניין בן גביר בסעיף 20 לפסק דינה של כב' השופטת

17 פרוקצ'יה.

18

19 (12.2) במקרה דנן, הובאו לעדות רק התובע והנתבע. הנתבע בפרסומו שלאחר ידיעותיו של

20 התובע לא מסר גרסתו העובדתית אלא הכחיש לחלוטין את העובדה שלמאור הוצעה הצעה

21 על ידי הקבוצה וזו נדחתה.

22

23 גם אם אצא מנקודת מוצא ולפיה הפגישה היתה באוגוסט 2016 ולא כפי שהעיד הנתבע

24 מפורשות ביום 12/7/17 בישיבת קדם משפט, אז נחקר באזהרה והשיב לשאלות בית משפט,

25 גם אז אין להתעלם מכך שפגישה היתה.

26

27 הדיווח בידעותיו של התובע לא התגלה כשקרי, והנטל על הנתבע היה להוכיח כי ידיעות

28 התובע שקריות ולכן הוא "אמת דיבר".

29

30 העובדות שהוזכרו על ידי ב"כ המערער בסעיף 77 להודעת הערעור היו צריכות להיות

31 מוכחות על ידי המערער כלא נכונות, על מנת שהמילה "שקרן" תהלום את התובע.

32 משלא התבקשו מאור ו/או אלונה ברקת ו/או אסי רחמים להעיד, ממילא לא הרים הנתבע

33 את הנטל המוטל עליו ולא בכדי נקבע כי הגנת "אמת דיברתי" לא קמה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

13. הגנת תום הלב:

(13.1) על מנת שתקום הגנת תום לב מפני פרסום המהווה הוצאת לשון הרע נדרש המפרסם לעמוד בשני תנאים מצטברים:
הראשון - כי הפרסום נעשה בתום לב.
השני - כי הפרסום נעשה בגדר אחת מ- 12 החלופות הנסיבתיות שמונה החוק בסעיף 15.

(13.2) המחוקק יצק תוכן למושג "תום לב" בהקשר ללשון הרע באמצעות חזקות הוכחתיות המצביעות בדרך החיוב מתי מתקיימת חזקת דרישת תום הלב ובדרך השלילה באלו נסיבות היא נשללת.

אם הוכיח המפרסם כי הפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק וכי הפרסום לא חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין, תחול החזקה שלפיה המפרסם היה תם לב (סעיף 16 (א) לחוק איסור לשון הרע).

לעומת זאת, חזקה שלילית היא כי מפרסם לא היה תם לב אם נתקיימה אחת הנסיבות הבאות: אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא האמין באמיתותו, אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא נקט אמצעים סבירים לברר את האמת עובר לפרסום, או אם הוכח שהמפרסם התכוון לפגוע במידה החורגת מהמידה הסבירה הנדרשת להגנת הערכים המוגנים על ידי הגנת תום הלב (סעיף 16 (ב) לחוק איסור לשון הרע, וכן ע"א 6903/13 Canwest Global Global Communication Corp נ' לייפסיק - סעיף 49 לפסק דינו של כב' השי' ע' פוגלמן (22.7.15)).

(13.3) בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה זיין אורבך (18/9/14) בסעיף 7 לפסק דינו הסביר כב' השי' הנדל כי סעיף 16 לחוק אינו רק כלל ראיתי אלא מאפשר להבין את מהות הגנת תום הלב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

בהקשר זה נפסק:

"החזקה החיובית מסתפקת בבדיקת הפרסום ומידת סבירותו, ואילו החזקות השליליות מתמקדות גם במפרסם – ואף ביסוד הנפשי שלו. החזקה השנייה מבין החזקות השליליות בודקת גם "יסוד עובדתי" של המפרסם. המסקנה מסקירה זו היא שאכן תום לב בהקשר של לשון הרע כולל היבטים אובייקטיביים וסובייקטיביים. הרשימה ב"סעיף החזקות" איננה ממצה את כל האפשרויות שיכולות ללמד על קיומו או היעדרו של תום לב. ברם, כאמור, היא מצביעה על כיוון. בתמצית: על הפרסום להיות סביר, אין לפרסם דבר שהמפרסם לא האמין באמיתותו, יש לנקוט מראש אמצעים סבירים לשם בחינת אמיתות הפרסום, ואל למפרסם להתכוון לפגוע יתר על המידה..."

(הדגש איננו במקור - א.כ.).

בעניין בן גביר (סעיף 24) נקבע: כי, מדובר בענין נורמטיבי ערכי אשר תלוי בנסיבות העניין ומבקש לאזן בין חופש הביטוי להגנה על כבוד האדם ושמו הטוב. נקבע שם כי יסוד הסבירות בחזקת תום הלב מחייב בחינה של מידתה ואיכותה של הפגיעה על רקע נסיבות המקרה והערכה נורמטיבית האם הפגיעה ראויה להערכה; התנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת הפרסום ולאחריו משמעות בעלת משקל בהקשר לסבירות הפרסום; טיב הפרסום ותוכנו משליכים על סבירות הפרסום. פרסום שנועד כולו לפגוע, להעליב ולבזות עשוי להחשב חורג מן הסביר, וחזרה על התבטאויות פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב.

(13.4) אני סבורה כי אכן בהקשר של פרסומי הנתבע - המערער אין מדובר ב"הבעת דעה" אלא נכתב בגדר עובדה כי התובע שקרן, ממציא דברים חסרי שחר, שלא היו ולא נבראו וכיוצ"ב ועל כן אין מדובר בהגנה שיכולה לעמוד לפי סעיף 15 (4) לחוק. כמו כן לא עומדת הגנת סעיף 15 (3) לחוק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1 ברור שניתן היה להגן על עניינו של מאור על ידי כתיבת גרסת המערער לידיעותיו של התובע
2 לגופו של עניין ולא על ידי פרסומים ולפיהם כל שנכתב על ידי התובע - המשיב הוא שקר
3 וכי התובע שקרן וממציא דברים שלא היו ולא נבראו.
4
5
6
7
8

9 **מסקנות בית משפט קמא בעניין מקובלות עלי ואינן טעונות התערבות.**

14. **באשר לסכום הפיצוי:**

12 (14.1) כאשר עסקינן בסדרת פרסומים באותו עניין, לא תמיד יש צורך "לספור" כל
13 פרסום ופרסום בנפרד בכל הקשור לחיוב בפיצוי סטטוטורי לפי סעיף 7 א' לחוק.
14 כך למשל בת.א. 14-11-14264 **כנפו נ' גינזבורסקי** (להלן: "**עניין כנפו**"), טען התובע
15 כי פורסמו נגדו 42 פרסומים בדפי פייסבוק שונים.
16 קבעתי בפסק הדין שם, כי מדובר בקמפיין ואין מקום למנות כל פרסום ופרסום
17 בנפרד וחייבתי בסכום פיצוי כולל בסך 300,000 ₪. (אציין כי ערעור על פסק הדין
18 תלוי ועומד למיטב ידיעתי).

20 (14.2) בעניין כנפו הביא כל בעל דין כתנא דמסייע לטיעוניו פסיקה של הערכאות הדיוניות
21 בנוגע לסכומי הפיצוי.

22 כך למשל הביא התובע כדוגמאות פסקי דין אלו:
23 ת.א. 11-10-22138 **יעקובוביץ נ' זיאס** (7/6/15) שם נפסק פיצוי בסך 636,000 ₪,
24 ע"א 1060/98 **פוזרי נ' דורניאל** (25/2/99) שם נפסק פיצוי בסך 300,000 ₪, ע"א
25 6903/12 **Canwest Global Communications Corp נ' עזור** (22/7/15) שם
26 הפחית בית משפט עליון את סכום הפיצוי לסך 220,000 ₪, ע"א 89/04 **ד"ר יולי**
27 **נודלמן נ' שרנסקי** (4/8/08) שם הקטין בית המשפט סכום פיצויים במאות אלפי
28 שקלים ת.א. (ת"א) 1561/91 **הראל נ' "דבר" בע"מ, עיתון פועלי א"י** (11/4/11)
29 שם נפסק פיצוי בסך 150,000 ₪, ע"א (ת"א) 2189/09 **כהן נ' גלובס פבליישר**
30 **עיתונות (1983) בע"מ** (5/5/17) שם נפסק פיצוי בסך 130,000 ₪, ת.א. (שלום ת"א)
31 56211-03-16 **נתניהו נ' סרנה** (11/6/17) שם נפסק פיצוי בסך 100,000 ₪, ת.א.
32 (שלום י-ם) 15623/99 **בסם עיד נ' עלמי** (15/2/02) שם נפסק פיצוי בסך 180,000 ₪

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859-11 בוזגלו נ' פשכצקי

1 לאחר התנצלות, תמ"ש (שלוום נצ') 18304-07-14 נ.ק. נ' ד.ב. (20/4/17) שם נפסק
2 פיצוי בגין פרסומי פייסבוק בסך של 275,000 ₪.

3
4
5
6
7
8
9

10 מאידך הביא הנתבע שם דוגמאות לפסקי דין, שבהם נפסקו סכומים נמוכים
11 משמעותית:

12 ע"א (י-ם) 35178-09-12 מורגנשטרן נ' תאגיד איסוף מכלי משקה בע"מ (11/2/13)
13 - פיצוי בסך 10,000 ₪, ת.ק. (פ"ת) 1795/05 מגן נ' בן ש"ך (2/8/05) - פיצוי בסך
14 12,000 ₪, ת.א. (ת"א) 1726-07-12 ד"ר דוד סער, עו"ד נ' ליטינסקי (13/4/14) -
15 פיצוי בסך 1,500 ₪, ת.א. (ת"א) 25776/04 קבלו נ' רביב (28/9/06) - פיצוי בסך
16 25,000 ₪.

17
18
19
20
21
22

23 כפי שכבר ציינתי בעניין סרנה (סעיף 16 לפסה"ד), פסיקת פיצוי סטטוטורי אינה
24 נעשית על בסיס חישוב אריתמטי מעצם טבעה. בית משפט מתחשב בנתונים רבים
25 כגון: מעמד הניזוק, היקף ההשפלה, טיב הפרסום ואמינותו, היקף תפוצת הפרסום
26 ועוד.

27
28
29
30
31
32
33

14.4) הסכום שנפסק על ידי בית משפט קמא אינו חורג מהסביר בהתחשב במכלול
הנסיבות וביניהן: פגיעה בתובע במשלח ידו, מספר הפרסומים, "קהל היעד" של
הפרסומים - חובבי ספורט הם גם "קהל היעד" של עיתונאי ספורט, סירוב להתנצל
לאחר משלוח דרישה וכיוצ"ב.
לפיכך, לא מצאתי כי יש הצדקה להתערבות ערכאת ערעור גם בעניין זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-11-36859 בוזגלו נ' פשכצקי

1 גם בגובה שכר הטרחה אין כל מקום להתערב. 15.
2 ערכאת הערעור תתערב בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בפסיקת ההוצאות רק
3 במקרים חריגים בהם נפלה טעות משפטית או כאשר דבק פגם או פסול מהותי בשיקול
4 דעתה של הערכאה הדיונית.
5
6
7
8

9 ראה לעניין זה פסק דינו של כב' השופט עמית בע"א 6685/11 גריידי נ' הולצמן [פורסם
10 בנבו] (ניתן ביום 4/7/12) בסעיף 5 ובאסמכתאות אשר צוינו שם וכן ע"א 8340/10 מ.נ.
11 השקעות בע"מ נ' רשות המיסים בישראל – משרד האוצר [פורסם בנבו] (ניתן ביום
12 30/1/13) בסעיף 23 לפסק הדין.
13 במקרה דנן, אין מדובר במקרה המצדיק התערבות חריגה.
14

15 **לסיכום:** 16.

16 (א) לאור האמור לעיל, דין הערעור להידחות.

17
18 (ב) המערער ישא בהוצאות המשיב ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.
19 סכום זה יחולט מתוך הערבון ויועבר למשיב באמצעות בא כוחו.
20

21 (ג) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
22

23 ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.
24

אביגיל כהן, שופטת

25
26
27
28

